فایل pdf پروپوزال نمونه است و کامل نیست

برای دانلود پروپوزال اصلی و کامل باید فایل ورد را خرید کنید.

دریافت فایل word این پروپوزال کامل و قابل ویرایش به همراه منابع از اینجا

نمونه پروپوزال روانشناسی بالینی

موضوع: بررسی نقش تجارب نامطلوب دوران کودکی و بیش‌ارزش گذاری والدین در شکل گیری خودشیفتگی غیر بالینی: خودشیفتگی بزرگ بینانه و آسیب پذیر

The aetiology of non-clinical narcissism: Clarifying the role of adverse childhood experiences and parental overvaluation

بیان مساله:

خودشیفتگی[1] پدیده آسیب شناختی پیچیده ای است که در اساطیر کلاسیک یونان باستان ریشه دارد در سه دهه اخیر تمایل فزاینده ای در مطالعه خودشیفتگی و بازشناسی ناهمگنی قابل توجه درون ساختار آن دیده می شود. بررسیهای متعدد از وجود دو شکل خودشیفتگی خبر داده اند که اغلب با عنوان خودشیفتگی بزرگ منش[2] در مقابل آسیب پذیر[3] شناخته می شوند. خودشیفتگی بزرگ منش منعکس گر صفات مرتبط با بزرگ منشی پرخاشگری و سلطه گری است در حالیکه خودشیفتگی آسیب پذیر منعکس گر بزرگ منشی دفاعی و ناایمن است که احساس های مربوط به بی کفایتی و عواطف منفی را می پوشاند (میلر و کمبل[4]، ۲۰۱۸).

---

[1] narcissism
[2] Grandiose
[3] Vulnerable
[4] Miller, J. D., & Campbell, W. K

شاخص های خودشیفتگی بزرگ نما همان اختلال شخصیت خودشیفتگی است (هارت، ریچاردسون و بریدن[1]، ۲۰۱۹) برآوردهای شیوع این اختلال بین صفر تا ۶/۲ درصد متغیر بوده است که ۵۰ تا ۷۵ درصد از آنها مرد هستند (انجمن روان پزشکی آمریکا ۲۰۱۳؛ ترجمه رضایی، ۱۳۹۵). مبتلایان این اختلال در تنظیم حالات عاطفی خود و شناسایی احساسات و علل واقعی آنها مشکلاتی را تجربه می کنند (چشور، زیگلر ، هیل، سالس، ورابل ولهتمن[2]، ۲۰۲۰).

مانند اغلب اختلالات شخصیت ریشه اختلال شخصیت خودشیفته نیز آشکار نیست. با این حال نظریه نقش علی مهمی را به والدین نسبت می دهند. ترومای دوران کودکی نیز یکی از عواملی است که می‌تواند در ایجاد خودشیفتگی دخیل باشد. تجارب نامطلوب اصطلاحی عمومی است که برای توصیف تمامی اشکال کودک آزاری، غفلت، آزارجسمی، آزارجنسی، بی‌توجهی، آزارهیجانی و به تازگی خشونت خانوادگی به‌کاربرده می-شود (باکر، کاپریسکی، پست[3] و همکاران، ۲۰۱۲). پدیده کودک آزاری را می‌توان به چهار نوع غفلت، سواستفاده جسمی، سواستفاده جنسی و سواستفاده هیجانی تقسیم کرد (دپارتمان سلامت و خدمات انسانی آمریکا[4]، ۲۰۱۷). به عقیده سازمان بهداشت جهانی (۲۰۱۰) بدرفتاری با کودک یک مشکل جهانی محسوب می-گردد که انواع عواقب ناگوار را در پی دارد. تجارب ناخوشایند دوران کودکی با بیماری‌های جسمی و روحی متعدد در بزرگسالی، ناهنجاری و سبک زندگی ناسالم مرتبط است (بیو تل، تیبویوس، کلین[5] و همکاران، ۲۰۱۷). پژوهش‌های بسیاری وجود رابطه بین تجربه ترومای کودکی و ابتلا به اختلال اضطرابی در بزرگسالی را نشان داده‌اند (روکیه و اربای[6]، ۲۰۱۷؛ کروسکا، میلر، روچه[7] و همکاران، ۲۰۱۷؛ اوجسر کیس، بیوسو، ردی[8] و همکاران، ۲۰۱۷؛ میلر و بروک[9]، ۲۰۱۷). حسینی و سلیمانی (۱۳۹۸) نیز نشان دادند که بین ابعاد ترومای کودکی با علائم بالینی اختلال شخصیت رابطه معناداری وجود دارد و تجربیات سواستفاده دوران کودکی پیش‌بینی کننده‌ی قدرتمند پیامدهای وخیم رفتاری و روانی–اجتماعی است.

---

[1] Hart, W., Richardson, K.,& Breeden, C.J
[2] Cheshure, A., Zeigler-Hill, V., Sauls, D., Vrabel, J.K.,& Lehtman, M.J
[3] Bücker, J., Kapczinski, F., Post, R
[4] Department of Health & Human Services
[5] Beutel, M. E., Tibubos, A. N., Klein, E. M
[6] Rukiye, A., & Erbay, L
[7] Kroska, E., Miller, M., Roche, A. L
[8] Ojserkis, R., Boisseau, C., Reddy, M
[9] Miller, M., & Brock, R

گزارش‌های نظری درباره علت‌شناسی خودشیفتگی بر اهمیت شیوه‌های فرزندپروری و روابط والدین-کودکی تأکید کرده‌اند (کرنبرگ[1]، ۱۹۷۵؛ کوهات[2] ، ۱۹۶۶) تجارب اولیه اجتماعی شدن، به ویژه با مراقبان اولیه، برای رشد خودپنداره سالم بسیار مهم است. هنگامی که والدین نسبتاً قادر به ارائه تجربیات اجتماعی شدن عملکردی در سالهای اولیه زندگی کودک نباشند، این ممکن است کودکان را در مسیر ناسازگاری خودشیفتگی قرار دهد. برخی از نظریه‌پردازان استدلال کرده‌اند که خودشیفتگی ممکن است به‌ویژه از طریق والدین سهل‌آمیز و سهل‌انگیز و استفاده بیش از حد از تحسین بی‌قید و شرط پرورش یابد(میلون و داویس[3]، ۱۹۹۶؛ امبسی[4]، ۱۹۹۹). آنها استدلال کرده اند که این نوع فرزندپروری ممکن است باعث شود کودکان فکر کنند که آنها خاص هستند و مستحق یک رفتار متمایز هستند و در عین حال ممکن است آنها را به اعتبار خارجی وابسته کند. در گزارشی دیگر، کرنبرگ (۱۹۷۵) پیشنهاد کرد که خودشیفتگی ممکن است توسط والدینی ایجاد شود که به فرزند خود به عنوان فردی خاص و با استعداد نگاه می کنند اما سرد یا سختگیر به نظر می رسند و انتظارات بیش از حد بالایی دارند. در این زمینه تصور می شود که والدین تنها زمانی ستایش و محبت می کنند که کودک آرزوهای بلند خود را برآورده کند. وقتی کودک در انجام این کار شکست می خورد، از تحسین و محبت خودداری می کند. در اینجا، کودکان ممکن است برای محافظت از خود در برابر احساس طرد شدن، خودبینی های خودشیفته را ایجاد کنند.

---

[1] Kernberg
[2] Kohut, H
[3] Millon T., Davis R.O
[4] Imbesi L
[5] Millon
[6] Kernberg

[1] Nguyen, Kim Thy, and Shaw, Lauren
[2] Gras
[3] Kohut, H
[4] Kerenberg
[5] Horton, R
[6] Watson, P. J

[1] Tyrer P
[2] Skodol AE
[3] Sadock BJ

[1] Heinze PE
[2] Ball SA

[1]Cheng, P & Langevin, R
[2] Holden, R., Patterson, A & Fekken, G

[1] Coppola, G
[2] Schie, C

[1] - Bernstein, D. P., Stein, J. A., Newcomb, M. D., Walker, E., Pogge, D., Ahluvalia, T., & Zule, W.

[1] Ames, D. R
[2] Arble, E. P

[1] - Bernstein, D. P., Stein, J. A., Newcomb, M. D., Walker, E., Pogge, D., Ahluvalia, T., & Zule, W.

[1] Schie, C